

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politisk soldatverksamhet: SA:s tradition och anda

Del 6

DEN NYA SA (1977 - 1983)

Organisationshistoriskt härstammar vår nuvarande nationalsocialistiska övertygelsegemenskap från BDNS, via NSDAP:s vänner, och från HSKG, via NSDAP/AO - båda trådarna flyter slutligen samman i den nya SA, som bildades 1977. Viktigare än härledningen från BDNS och Freundeskreis, som bara har lokalpolitisk betydelse i Hamburg, där den första SA-Sturm grundades, är naturligtvis härledningen från NSDAP/AO:

NSDAP/AO:s betydelse för den nationalsocialistiska rörelsens uppsving i slutet av 1970-talet kan inte överskattas! Det är ingen tillfällighet att den kunde hävda sig som den mest stabila faktorn i de ständiga upp- och nedgångarna för de nya nazistgrupperna och att vår Gesinnungsgemeinschaft uppstod ur dess led, med vilken, för första gången sedan 1952, en enhetlig, rikstäckande och kraftfull nazistisk rörelse uppstod och överlevde! På 1970-talet lyckades NSDAP/AO under ledning av Gerd Lauck undvika alla möjliga avvikelser, som faktiskt också begicks av andra NS-grupper, och utarbeta ett realistiskt och lovande koncept för den nationalsocialistiska frihetskampen i slutet av vårt århundrade. Vilka var dessa avvikelser som gjordes av andra?

Försöket till taktisk förändring: Fler och fler tyska patrioter, särskilt i den yngre generationen, fann vägen tillbaka till nationalsocialismen. Vi hade sett att

säkerhetsmyndigheterna i Förbundsrepubliken Tyskland redan 1986, FÖRE den nya organisatoriska starten, hade identifierat ca 3000 nationalsocialister - många fler gömde sig i andra grupper, odlade sin övertygelse endast i den minsta privata kretsen och försökte förbli okända. Tyvärr förändrades detta knappast ens efter grundandet av öppna nazistgrupper, som bara kunde vinna några hundra aktivister och anhängare, men som oftast i sin splittring kom att omfatta knappt ett dussin till högst ett hundratal kamrater. Många nationalsocialister stannade därför kvar och finns än idag kvar i andra nationella grupper och kamouflerar sig där. De vill arbeta i tystnad, i hemlighet. Andra byter helt enkelt namn till nationalsocialism och försöker på så sätt undkomma nazisternas förbud och förföljelse. Allt detta håller också nationalsocialismen vid liv, men leder inte till några framsteg och förblir ineffektivt - en fortsättning på 1960-talets sterilitet.

Ledarkultens upplösning: En stor del av skulden till den nya nazistiska rörelsens splittring och ineffektivitet under 1970-talet lades på ambitionen och fåfängan hos små "ledare" som alla mätte sitt oansenliga utseende mot Adolf Hitlers titaniska gestalt och gjorde anspråk på att själva vilja leda rörelsen med samma auktoritet och med anspråk på oinskränkt personligt befäl! Eftersom längtan efter en ny ledare i vår rörelse är mycket stor, inte minst på grund av den smärtsamma svagheten och politiska betydelselösheten jämfört med det historiska NSDAP och dess ledare, fann var och en av dessa "små ledare" några få hengivna anhängare som tände en motsvarande kult runt honom. Och inte nog med det - ofta förespråkade dessa "ledare" inte bara absolut kommando, utan tog sig också rätten att "tolka" eller till och med "vidareutveckla" nationalsocialismen som idé! På detta sätt hotades eller omöjliggjordes inte bara den organisatoriska utan också den ideologiska enigheten hos den nya generationens ännu knappt konsoliderade unga NS-rörelse.

Det väpnade motståndets väg: Med tanke på nationalsocialismens ständiga förföljelse och förtryck är det just de bästa, ärligaste och mest fanatiska unga aktivisterna som gång på gång lockas att lämna bekännelsens och förtryckets mödosamma väg och att uppnå förment snabb framgång och effekt genom att organisera ett väpnat motstånd. I verkligheten - vilket erfarenheten visar - misslyckas alla sådana försök efter några månader på grund av FRG:s säkerhetsapparat, tvärtom: Genom att förfölja dem driver systemet medvetet militanterna till väpnat motstånd, eftersom det undertrycker varje lagligt och fritt försök till nationalsocialistiskt propagandaarbete. Å andra sidan missbrukas desperata reaktioner och explosioner av väpnat motstånd, som har vuxit fram ur berättigad indignation, efter deras krossande återigen för agitation och som en förevändning för att fortsätta med naziförbudets speciallagar!

DET TEMPERATA FÖRSÖKET att återgrunda NSDAP: För att övervinna splittringen, för att åter möjliggöra en bindande definition av nationalsocialistiska

idéer och politik samt ett konkret, lovande politiskt arbete, föll kamraterna på 1970-talet upprepade gånger för idén att återgrunda NSDAP, vilket i sig var korrekt. Detta misslyckades dock regelbundet på grund av den numerära och organisatoriska svagheten hos den nuvarande NS-rörelsen. Återgrundandet måste förberedas noggrant och genomföras med eftertanke - ett förhastat försök till återgrundande är skadligt, en karikatyr och därmed en förolämpning mot Führers parti!

NSDAP/AO undkom alla dessa politiska återvändsgränder:

Den kamouflerade sig inte, som nationalsocialisterna gjorde i NPD och andra nationalkonservativa föreningar och försökte göra inom ramen för Fascistfronten och Folkets socialistiska rörelse, utan organiserade sig som en tydligt nationalsocialistisk rörelse.

Den utropade inte en ny "ledare", som i synnerhet Roeder-rörelsen gjorde, och den hävdade inte heller rätten att förändra, utveckla eller till och med förfälska den nationalsocialistiska idén. Istället för att lyda en ny FÜHRER lärde den nationalsocialisterna att erkänna PARTEI:s ledaruppgift.

Den uppmanade inte till väpnat motstånd, som Europeiska befrielsefronten och till och med NSKG hade gjort, utan utvecklade begreppet "propagandistisk underjordisk verksamhet".

Och slutligen gjorde man inte anspråk på att vara det nya NSDAP, som grupper av nationalsocialister utan framgång gjorde gång på gång 1970, 1976 och 1979, utan nöjde sig med de praktiska organisatoriska uppgifterna att förbereda och främja den nya grunden för NSDAP som dess utrikes- och strukturorganisation. Detta sätt att arbeta och realistiska bedömning av möjligheterna och chanserna för nationalsocialistiskt organisationsarbete vann för NSDAP/AO de nationalsocialister som inte ville nöja sig med politisk självtillfredsställelse och nazistiska spel, utan letade efter ett klart och övertygande koncept. Men dess radikalism och lojalitet mot NSDAP:s historiska stil vann också AO många av de oorganiserade, revolutionärt sinnade ungdomar som helt enkelt i nationalsocialismen kände igen den skarpaste och mest skoningslösa krigsförklaringen mot det borgerliga systemet.

I slutet av 1970-talet blev NSDAP/AO således den starkaste NS-gruppen i den nya rörelsen. Och därmed attraherade den också de mest radikala och konsekventa militanterna som, från JN och WJ, fann sin väg in i NSDAP/AO:s led. Många av dessa militanter nöjde sig dock inte med att organisera sig i små celler i enlighet med NSDAP/AO:s arbetsdirektiv, som förbjöd dem att kontakta varandra och begränsade dem till nattliga, illegala propagandaoperationer. Även om denna taktik var motiverad av säkerhetsskäl, var den inte tillräcklig för de unga

militanternas aktivism och känsla av gemenskap. Den förste som förstod detta var "Armin", dåvarande samordnare för NSDAP/AO i det federala territoriet, 1976. Han kom från en fanatiskt nationalsocialistisk familj, hans far var SA-ledare, han hade själv varit aktiv i HJ redan som sexåring under kamptiden, varför han var bärare av HJ:s gyllene hedersmärke. Och han utvecklade kravet på att bilda en enhetlig och tätt organiserad trupp av politiska soldater från de mest aktiva kämparna i NSDAP/AO, trots alla säkerhetsproblem i underjorden - en SA i NSDAP/AO. Även om han redan hade låtit genomföra rikstäckande propagandaoffensiver för NSDAP/AO sedan 1976, hade en verklig organisation ännu inte fötts.

Detta skedde lika mycket av en slump som av ödet, i mars 1977 i samband med NPD:s nationella partikonferens i Hannover. Kvällen innan hade ett centralt JN-möte ägt rum, som skulle avslutas med ett fackeltåg i skymningen. När demonstranterna började formera sig till en procession hördes plötsligt en röst från mörkret: "AO till baksidan!" Alla kamrater som dittills hade förklarat sin trohet till NSDAP/AO i isolering, utan att veta om varandra, ställde upp sig längst bak i ledet och insåg plötsligt att de utgjorde mer än en tredjedel av den totala styrkan. Det var en fascinerande upplevelse att bryta sig ur isoleringen i små grupper och få ett slut på känslan av att stå ensam mot alla med bara några få kamrater. Den helgen, under intryck av denna upplevelse och efter ett samtal med "Armin", som förklarade AO:s strategi och taktik för mig, anslöt jag mig till NSDAP/AO från NSDAP:s vänner och fick i uppgift att bygga upp en SA-storm i Hamburg!

Några veckor senare - den 8 maj 1977 - grundade jag tillsammans med två andra kamrater den första SA-organisationen under efterkrigstiden, "SA Storm Hamburg 8 maj".

Det skulle visa sig avgörande för vårt samhälles historia att vi samlades under jorden och därmed skapade en illegal organisation från första början. Det var först genom grundandet av Nationalsocialisternas aktionsfront (ANS) som en förhandsorganisation i november 1977 som vi åtminstone delvis kom ur illegaliteten. Tillsammans med vår inställning till livet som politiska soldater i SA:s tradition var det denna underjordiska födelse som från början tog bort all rädsla för förföljelse och förbud, vilket hade förlamat alla nationella grupper i årtionden och därmed säkerställde vår framgång!

När vi faktiskt förbjöds i december 1983 förändrade det ingenting för oss. Vi höll bara ihop och började bilda nya organisationsformer!

Vår SA-storm i Hamburg var också den första under efterkrigstiden som tydligt formulerade sitt engagemang för SA-andan, vilket kom till uttryck i "Den politiske soldatens 10 budord", som publicerades i det första numret av vår underjordiska

månadstidning, "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" i juni 1977. Samma år antog den av oss oberoende "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) i Frankfurt också de 10 budorden som bindande för sig - och i januari 1983, efter sammanslagningen av ANS med "Nationella aktivister" och det efterföljande landsomfattande genombrottet, blev de slutligen obligatoriska för hela vår tankegemenskap överallt i Tyskland!

NSDAP/AO:s SA förberedde sig snabbt. Efter Hamburg bildades SA-stormar även i Hannover, Braunschweig, Nordrhein-Westfalen och slutligen även i München - i december 1977, vid en Führerthing i Hessen, bildades en stabsledning för SA och "Armin" utnämndes till stabschef. I april 1978 utkom det första efterkrigsnumret av Völkischer Beobachter - utgivet av SA:s stabsledning som ett erkännande av NSDAP/AO-partiledningens ledande roll. Och ändå, i den revolutionära praktiken, skulle rättfärdigandet av NSDAP/AO-ledningens varning mot en tät underjordisk konsolidering och bildandet av ett underjordiskt centrum, i det ockuperade området av Riket, bli uppenbart.

Redan i september 1977 avslöjades SA-stormen i Hamburg och det underjordiska arbetet, som konsekvent utfördes trots ökande förluster på grund av förföljelse och fängelse, misslyckades slutligen i slutet av 1979 med gripandet av SA:s stabschef "Armin", som slutligen även misslyckades med att motverka en övergång till väpnat motstånd, bröt samman vid sammanbrottet av sitt arbete i fängelset och började rasa mot sig själv och alla andra och isolerade sig helt och hållet. Detta är anledningen till att jag inte vill nämna namnet på den man som i slutändan misslyckades som människa, som stabschef för SA med kodnamnet "Armin", men som för en viss del av vår kamp för frihet fick en stor betydelse och en oförgänglig merit.

SA-stormen i Hamburg drogs naturligtvis bara delvis med i sammanbrottet för NSDAP/AO:s SA, eftersom det under min ledning sedan länge hade upphört att begränsa sig till underjordiskt arbete, utan sedan grundandet av ANS i november 1977 hade koncentrerat sig mer och mer på lagligt, offentligt propagandaarbete.

Under de följande svåra åren fram till januari 1983 konfronterades SNE också med alla de avvikelser som redan beskrivits och som utgjorde frestelser för de nationalsocialister som var organiserade i våra led, både inom och utanför våra led. Men våra truppers ursprung i NSDAP/AO och engagemanget för dess koncept gjorde det möjligt för SNE att överleva, trots förluster och allvarliga problem och kriser. Med inriktningen på offentligt propagandaarbete uppstod dock många frågor och problem som NSDAP/AO:s koncept, som var inriktat på rent underjordiskt arbete, inte längre gav något svar på. Under dessa svåra tider skapade vår gemenskap slutligen en klar uppfattning om nödvändigheten av och formerna för nationalsocialisternas offentliga propaganda- och organisationsarbete

i SA:s tradition och anda, som gick långt utöver NSDAP/AO:s uppfattning, men inte motsade den, utan kompletterade den på ett meningsfullt sätt. Resultatet av denna mognadsprocess hos våra trupper formulerades i ANS/NA:s organisationsordning från mars 1983:

"ANS/NA ser sig som den legala grenen av den nya generationens national-socialistiska rörelse i SA:s tradition och kämpar politiskt för upphävandet av NS-förbudet. Den är engagerad i kärnan och innebörden av NSDAP:s 25-punktsprogram av den 24 februari 1920, förkastar våld för att genomföra politiska mål och strävar efter att arbeta inom ramen för befintliga lagar. ANS/NA kommer att upplösas så snart återupprättandet av NSDAP som ett lagligt parti i Tyskland är möjligt igen och kommer då att göra sina kadrer tillgängliga för det!"

Därmed hade den nya SA äntligen funnit sin organisationsidé, sin stil och sin livsinställning och kunde nu gå till arbetet med beslutsamhet. Genombrottet 1983 gav rätt: Redan under sommaren samma år hade den organisatoriska grunden spridits så mycket att grundandet av ett valparti under namnet "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR) blev möjligt. Med detta hade vår gemenskap i princip redan vuxit ur sin begränsning som SA och hade tagit nästa steg mot att bygga ett nationellt socialistiskt PARTEI (om skillnaden och förhållandet mellan parti och SA hänvisar jag återigen till de två första kapitlen i denna skrift som en påminnelse). I slutet av året hade flera hundra politiska soldater organiserats i ANS/NA:s led i 36 kamratföreningar och nio federala stater. Men innan detta hade uppnåtts var vår gemenskap fortfarande tvungen att övervinna en farlig kris - konfrontationen med en framväxande SS-flygel inom trupperna!

Det finns många missförstånd om vår gemenskaps inställning till SS: Vi är inte bara fientligt inställda till SS; till en början, som beskrivits, intog vi bara en positiv inställning till SA:s tradition och anda, utan att förknippa detta med en krigsförklaring mot SS:s tradition och anda, som ursprungligen bara förkroppsligade en ytterligare intensifierad inställning till livet som politisk soldat. Visserligen medförde vårt engagemang i SA också en genomtänkt och kritisk bedömning av tragedin den 30 juni 1934, och redan i det andra efterkrigsnumret av Völkischer Beobachter, hösten 1978, tillkännagav SA:s stabsledning på uppdrag av NSDAP/AO rehabiliteringen av Ernst Röhm och hans erkännande som en stor national-socialistisk revolutionär. Detta innebar dock inte en front mot SS, utan endast ett intensifierat avståndstagande från reaktionen.

Vår kritiska hållning till SS började först sommaren 1983, då vi fick bevittna att en organisationsskadlig grupp kring den dåvarande medlemmen i ANS/NA:s organisationsledning, Arnd-Heinz Marx, uppträdde allt hårdare och avvisade SA:s

tradition och anda och tvärtom identifierade sig allt mer med det historiska SS - och just INTE med SS, Det var just INTE med SS, i den mån det förkroppsligade samma ideal och attityder som SA, utan snarare med SS:s partifientliga tradition, som ideologiskt innebar en dogmatisk degeneration, organisatoriskt en självständighet och livshållningsmässigt ett arrogant, icke-kompradelöst anspråk på att härska över rörelsen. Hösten 1983 nådde den smygande krisen sin kulmen när Marx, mot min order, lät kamrater från Frankfurt- och Hanau-kameradskapen svära i HANS PERSON.

Det var inte bara oacceptabelt inom organisationen att rörelsens nr 3, utan hänsyn till de andra två medlemmarna i organisationsledningen, svor trohetsed till sin person - det var också oacceptabelt ideologiskt, eftersom ingen sedan ledarens död har rätt att identifiera sin person med partiet och kräva underordning till personen i stället för till partiet. Detta provokativa anspråk på godtyckligt styre över rörelsen, istället för att arbeta och kämpa som en ledarkamrat i och för samhället, som vi krävde i SA:s tradition, och motiveringen av denna attack på vår självbild och vår organisation med en återblick på det historiska SS, som snart följdes av delvis insinuanta, delvis hotfulla anspelningar på 30 juni, ledde till att vi inte bara uteslöt gruppen runt Marx, utan nu också offentligt klargjorde vår inställning, gentemot det historiska SS på det sätt som beskrivs i kapitel 6.

När Marx inte upphörde med sin kamp mot rörelsen och för dess splittringssträvanden, utan till och med intensifierade den genom personliga mordförsök mot ledande kamrater i vår gemenskap och intriger, var vi tvungna att utesluta honom och hans anhängare och förklara dem vara skadedjur för partiet. I samband med detta förklarades den 30 juni som "Kampdag mot reaktionen", vilket har firats varje år sedan 1984, i opposition mot de tendenser som är skadliga för partiet och som objektivt sett tjänar reaktionen. Även om Marx idag har sjunkit ner i avgrunden av fullständig irrelevans, förblir vaksamhet nödvändig mot de tendenser som han förkroppsligade och med vilka han ville krossa vår rörelse. Detta förklarar vår kritiska inställning till det historiska SS, som han hänvisade till i sina partiskadliga intriger, utan att vi för den skull generellt fördömer allt som har med SS att göra eller är blinda för allt det stora och föredömliga som SS-kamrater och framför allt Waffen-SS-kamrater åstadkom och som vi verkligen inkluderar i vår uppfattning om tradition!

Med uteslutningen av Marx ur vår gemenskap hösten 1983 var krisen i stort sett löst och den grundläggande kamratliga inställningen hos ledare och anhängare var återställd.

I slutet av 1983 kunde vi med stolthet konstatera att det för första gången

sedan 1952 åter fanns en fungerande, rikstäckande och enhetlig nationalsocialistisk rörelse. Till denna hörde redan då inte bara det nya SA - förkroppsligat i kamratskapet mellan de nationella aktivisterna och ANS-kadern - utan också, under ledning av den tidigare SRP-aktivisten och riddarkorsinnehavaren Otto Riehs, en "Vänkrets för tysk politik", som organiserade våra anhängare av den äldre generationen, en företagscellorganisation och en flickförening. Organisatoriskt självständigt, men politiskt under ledning av min ställföreträdare Thomas Brehl, fanns också valpartiet AAR. SA hade redan blivit en verklig, liten men aktiv folkrörelse, även om de politiska soldaterna klart dominerade numerärt och politiskt. Mot slutet av 1983 fattades därför beslutet att ANS/NA under det kommande året skulle träda mer i bakgrunden för att konsolidera och utbilda sina kadrer, medan den politiska tyngdpunkten skulle läggas på utvidgningen av AAR och grenarna av vår rörelse, som nu praktiskt taget hade blivit DEN nationella socialistiska rörelsen par excellence!

Men den 7 december 1983 förbjöds ANS/NA med dess underavdelningar, liksom AAR av Bonn-systemet. Historien om det nya SA, vår Nationalsocialistiska aktionsfront, slutade därmed i sin tidigare form - kampen flyttades till en NY FRONT!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mahnrede von Massenmord, Verbrechen, Verfolgung und Vertreibung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der gottlosen Mächte unsere hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu vernichten.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektierte Völker- und Rassenmenschen als ein Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg über die jüdische Weltmacht ist ein Sieg über die jüdische Weltmacht, aber die Größe des jüdischen Völkermords ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der schwarze Gegenstand ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu beenden. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überführung und Auswanderung.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ob im Wahlkampf oder im Straßkampf, ist ein Propagandist, Beweiser oder ein Mann, der sich nicht auf die Seite der Nationalsozialisten beugen will!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Frontrapport
Intervju med Molly**

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktiva.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak, och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkivör som gräver upp det begravningsförhållanden. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the NEW ORDER

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-education.

Whether "illegal" or "legal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!